

Radhas opskrift på henna

Først tørres hennaplantens blade, blomster og stængler og males dernæst til pulver. Store stykker som fx bladstrengene fjernes. Selve malingen frigiver bindemidlet, så når pulveret blandes med varmt vand, bliver resultatet en blanding, der bliver siddende på huden i lang tid, og den friske urteduft hænger ved bæreren.

Jo mørkere hennaen er, jo længere holder mønstret på huden. Syreholdige væsker som citronsaft, eddike eller stærk sort te gør hennafarven endnu dybere fra gyldenbrun til mørkebrun. Det samme sker ved brug af tetræs-, eucalyptus-, geranium-, nellike- eller lavendelolie, som også binder farven endnu mere til huden. Vores fodsåler og håndflader, hvor huden er tykkest, absorberer hennafarven bedst.

Når blandingen er færdig, skal den trække i seks til 12 timer et mørkt, køligt sted, før den anvendes.

For at undgå, at hennaen tørrer eller falder af huden, før far-

ven har nået at trænge ind, sprøjtes det fugtige mønster forsigtigt med en blanding af sukker og citron (eller sukker tilsættes selve blandingen før påføring). Anvend kun naturligt sukker, fx saft fra mango og guava, der også forstærker nuancens farve og dybde. Jo mere frugtsaft du tilsætter, jo mindre vand skal du tilsætte i blandingen.

Bæreren må ikke vaske hænder, lige efter den påsmurte blanding er faldet af. Varme forseglér mønstret yderligere, så massér huden umiddelbart efter med nellike- eller lavendelolie. I løbet af få dage bliver farven mørkere fra en lys orange til en rødlig brun. (Derfor bør bæreren få påført sin henna et par dage før en stor begivenhed, så mønstret vil stå flottest).